

Lähdinpä vain katsomaan
lujaa luontoani,
sakeaa vertani,
kauas yötaivaan taa
meriin rannattomiin

Aamua täällä odotan
kuun tomua satelee
taivaalta harteilleni
Kuka sitä päälleni kylvää;
pahoja ajatuksia?

Nauraa, nauraa Perkele itkussa!
Laulaa, sen pilkkakirveet itkussa!

Seinästä seinään
kuljen kauan,
ihmiselon verran
välissä ikkuna, josta
katselen ihmisten
iloista elämää